

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ستیلا کالونی

برگردان از: حمید بهشتی

۲۷ اگست ۲۰۱۱

جنگ استعماری علیه لیبیا

Stella-Calloni

انحراف خبرگزاری های آمریکائی و اروپائی و وابستگان آنها در سراسر جهان که وقایع لیبیا را «جنگ داخلی» می نامند، نشان می دهد که چگونه یک هجوم استعماری به کشوری که امریکا و شرکای آن به دلایل مختلف بر آن قصد غلبه دارند، تبدیل به قیامی گشته است که می باید نیز به دلیل انساندوستی از آن حمایت گردد. حقیقت این است که ملت لیبیا از نیمه های ماه مارچ مجبور است بمباران بی مهابائی از جانب ناتو را بدان کشور که قسمت اعظم آن از صحرا تشکیل شده و فقط دارای ۶ میلیون جمعیت می باشد، تحمل کند. بمباران های مزبور در سراسر آن کشور موجبات کشتار و خرابی را فراهم نموده و بدین دلیل صورت گرفته اند که برای نیروهای مزدوری که عامل اصلی این به اصطلاح شورش ملت لیبیا علیه معمر قذافی بوده اند، راه را بگشایند. نه از این قیام مردمی تصویری وجود دارد و نه از بمباران هائی که گویا قذافی دستور داده است بر مردم غیر مسلح صورت گیرند که بهانه این حمله نظامی، آنها در قرن بیست و یکم شده است. و اکنون همین مردم غیر مسلح به دست محافظان خود از جانب ناتو قتل عام شده، خانه هایشان، مراکز بهداشت و تأسیسات ارتباطی و آموزشی و

بیمارستان هایشان تخریب و تمامی منطقه توسط تسلیحات آلوده به تفاله اورانیوم مسموم می شود. کاری که در آینده جنایتی نسبت به بشریت و محیط زیست محسوب خواهد گشت.

قطعه نامه ۱۹۷۳ سازمان ملل که در ۱۷ مارچ امسال به ظاهر برای ایجاد تحریم پرواز بر فراز لیبیا به تصویب رسید تنها بدین خاطر بود که دولت این کشور مستقل را از امکان دفاع ساقط نماید. قطعه نامه مزبور بدون گوش دادن به اظهارات ناظران محلی به تصویب رسید.

بدین ترتیب لوازم آن فراهم شد که لیبیا امکان پدافند هوایی نداشته باشد. و این را می توان دلیلی بر شکست اخلاقی آنها تلقی نمود. زیرا که این کشور ۶ ماه تمام در مقابل بمباران هوایی آنها استقامت و ثابت نمود که شورشیان ادعائی بدون کمک ناتو عملاً نمی توانستند وجود خارجی داشته باشند.

برای درک ابعاد این امر که توسط رسانه ها مسکوت گذاشته شده است کافیهست به یکی از تصاویری که در ساعات پیشین انتشار یافته و در رسانه ها به گردش افتاده اند، توجه کنیم. این تصویر ها مخالفین ادعائی دولت لیبیا را با لباس هائی که پوشیده اند و اسلحه هائی که به دست دارند، نشان می دهد که درست مانند نیروهای مزدوری که قدرت های خارجی به منطقه آورده اند، می باشند.

امریکا و متحدینش برای اینکه بتوانند حمله خود به لیبیا را آغاز و ادامه دهند از رسانه های گروهی گیتی استفاده کردند که در واقع تحت کنترل نظامی و امنیتی آنها قرار دارند. آنها همچنین توانستند از همکاری و همسازی خبرنگاران "مترقی" استفاده کنند که خواه ناخواه در مشروعیت بخشیدن به دروغ های آنها سهیم بودند.

این خبرنگاران برای توجیه کار خویش فقط منتظر این نشسته اند که ناتو پیروز گردد و داستانرانی پیروزی بر دولت لیبیا را علی رغم تمامی نقض حقوق بشری که آنها در این میان مرتکب گشته اند، برایشان تعریف کنند و همه آنچه را که نیروهای مزدور آنها و مهاجمین مرتکب گشته اند به فراموشی سپارند، درست نظیر آنچه که آنها در عراق و افغانستان و جاهای دیگر کرده اند.

آیا ما به این زودی کنترهای نیکاراگوئه را به فراموشی سپردیم و فراموش کردیم که از پایگاه های امریکائی در هندوراس به ساندینیست ها در نیکاراگوئه حمله می کردند، روستاها را تخریب کرده، می کشتند، شکنجه می کردند و به زنان و نوباوگان تجاوز می کردند؟ همان زمان رونالد ریگان آنها را «مبارزان راه آزادی» می نامید.

دستجات مزدور تحت رهبری سازمان سیا و حامیانش را شورشی نامیدن، معادل است با بی حرمتی به شورشیان واقعی که در سراسر گیتی برای آزادی خویش می کوشند.

ملت و دولت لیبیا نه تنها حق داشتند از خویش دفاع کنند، بلکه این وظیفه آنها بوده است و هر کشوری نیز در جهان که از خارج مورد حمله و تجاوز قرار گیرد باید همین کار را بکند.

تذکر تحریریه تلاسکالا

از جمله کسانی که نسبت به حملات ناتو به لیبیا به شدت انتقاد می کنند، شماری نیز می باشند که کلیه اخبار مربوط به وقایع آنجا را از دید توطئه می نگرند. تفسیر فوق یکی از نوشتجاتی است که با این دید به موضوع می نگرد. درست به خاطر اینکه وقایع لیبیا به شدت توسط مطبوعات غرب و از دید و برداشت آنها گزارش می شود، توجه بدین گونه برداشت ها دارای اهمیت است. مسلم است که حقیقت ماجرا برای همیشه در ابهام نخواهد ماند. آنگاه

روشن خواهد شد که به چه میزان نیروهای مخالف حکومت قذافی بر ملت لیبیا متکی بوده و به نفع آن عمل می کنند و تا چه میزان در خدمت دول خارجی می باشند.

روزنامه نگار، شاعر و آموزگار آرژانتینی، ستیلا کالونی از امریکای جنوبی و برای روزنامه مکزیکی La Jornada گزارش می کند. وی عضو رهبری سندیکای کارکنان مطبوعاتی در بوینس آیرس و نیز عضو شبکه هنرمندان و روشنفکران مدافع حقوق بشر می باشد. وی ناشر مجله Desafío و مؤلف چندین کتاب می باشد که شامل است بر کتب شعر و گزارشات مسئولانه از جمله :

"Memorias de trahumante" (PDEC, Buenos Aires, 1998), "Los años del Lobo:
"Argentina, de la crisis a la resistencia" (2002) , Operación Cóndor" (1999),
"Operación Cóndor, Pacto criminal"(2006).

تفسیر سیاسی از ستیلا کالونی در خبرگزاری آرژانتین، تلام – ۲۵ اوت ۲۰۱۱

<http://www.telam.com.ar/vernota.php?tipo=N&dis=1&sec=1&idPub=234841&id=443489&idnota=443489>

یادداشت:

نباید یک نکته را فراموش نمود که هیچ اصل و اساسی به ناتو این اجازه را نداده و نمی دهد تا زیر نام دفاع از یک اقلیت موهوم و یا واقعی به کشتار خلق لیبیا دست یازیده با منهدم ساختن تمام زیر ساخت های اقتصادی و ماحصل ۴۰ سال نبرد خلق آن کشور علیه فقر و خود کامگی رژیم قذافی، آن سرزمین را به عصر حجر بکشاند، تا زمینه های غارت منابع آن کشور را برای خود فراهم نمایند.

اداره پورتال AA-AA